

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 100.330 van 25 oktober 2001
in de zaak A. 103.106/VII-23.419.**

In zake : 1. Ilse BRITS,
 2. Maria AUDENAERT,
 die woonplaats kiezen bij
 Advocaat J. VERSTRAETEN,
 kantoor houdende te HEIST-OP-DEN-BERG,
 Dorp 72A

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN.

tussenkommende partij :

de c.v. INTERCOMMUNALE VOOR SLIB- EN
VUILVERWIJDERING VAN DE ANTWERPSE GEMEENTEN
(ISVAG),
gevestigd te WILRIJK,
Boomsesteenweg 1000.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Ilse BRITS en Maria AUDENAERT op 9 april 2001 hebben ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het “Besluit van de Bestendige Deputatie van de Provincie Antwerpen dd. 18 januari 2001 met referte MLSO/0000000005/gvda met als besluit : Artikel 1 : de lopende vergunningen verleend aan de C.V. ISVAG, Boomsesteenweg 100 te 2610 Antwerpen (Wilrijk) voor haar vestiging te 2610 Antwerpen (Wilrijk), Boomsesteenweg 1000, worden niet opgeheven”;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 12 september 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 oktober 2001;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor verzoeksters, van Ingenieur-directeur J. NAGELS, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat P. VAN DER STRAETEN, die verschijnt voor de tussenkommende partij ;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat met een verzoekschrift van 4 mei 2001 de c.v. ISVAG, houder van de lopende vergunning, een verzoekschrift tot tussenkomst heeft ingediend; dat haar verzoek kan worden ingewilligd;

2. Overwegende dat op 8 september 2000 acht personen, waaronder verzoeksters, bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen een verzoek indienen “tot opheffing van de milieuvergunning van de ISVAG-huisvuilverbrandingsinstallatie te Wilrijk, aan de Boomsesteenweg, nr. 1000”; dat op 9 oktober 2000 het gemeentebestuur van Aartselaar eveneens eenzelfde verzoek indient; dat zij hun verzoek baseren op artikel 36 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (milieuvergunningsdecreet) en artikel 47 van het besluit van 6 februari 1991 van de Vlaamse regering houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem I); dat op 18 januari 2001 de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen na het inwinnen van diverse adviezen besluit de lopende vergunningen verleend aan de c.v. ISVAG voor haar vestiging te Antwerpen, Boomsesteenweg, nr. 1000 niet op te heffen, daar “momenteel op milieutechnisch en milieuhygiënisch vlak geen doorslaggevende elementen (zijn) om de milieuvergunningen van bovenvermeld bedrijf te schorsen”;

3.1. Overwegende dat in haar nota de verwerende partij het belang van verzoeksters betwist “omdat een schorsing van het deputatiebesluit door de Raad

van State de lopende vergunningen van de c.v. ISVAG onverkort laat bestaan, wat niet de bedoeling van verzoekers kan zijn”; dat de tussenkomen partij eenzelfde exceptie opwerpt; dat zij daaraan toevoegt dat “het verzoek tot schorsing /opheffing van de milieuvergunning niet ontvankelijk (is), nu het niet kan worden ingepast in het kader van artikel 47 van Vlarem I, zodat verzoekers ook geen belang hebben bij de vernietiging van de bestreden beslissing”;

3.2.1. Overwegende dat artikel 36 van het milieuvergunningsdecreet bepaalt wat volgt :

“§ 1. De bevoegde overheid kan bij gemotiveerde beslissing en op de wijze die door de Vlaamse Regering wordt bepaald, de milieuvergunning schorsen of opheffen in geval de bepalingen van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten en de geldende vergunningsvoorwaarden niet worden nageleefd.

De bevoegde overheid is diegene die in eerste aanleg bevoegd is, tenzij een hogere overheid één of meer van de lopende vergunningen heeft verleend of de vergunningsvoorwaarden heeft gewijzigd. In dat geval is deze hogere overheid bevoegd.

§ 2. Tenzij de beslissing tot schorsing of opheffing van de milieuvergunning door de Vlaamse Regering werd genomen, kan de exploitant tegen deze beslissing beroep indienen bij de Vlaamse Regering, die uitspraak doet binnen een termijn van twee maanden. Het beroep schorst de beslissing.

§ 3. De Vlaamse Regering regelt de modaliteiten van het beroep, bedoeld in §2 van dit artikel”;

dat artikel 47 van Vlarem I bepaalt :

“§ 1. Als de exploitant de bepalingen van het decreet en zijn uitvoeringsbesluiten alsmede de geldende vergunningsvoorwaarden niet naleeft, kan de bevoegde overheid bij gemotiveerde beslissing de milieuvergunning volledig of gedeeltelijk schorsen of opheffen.

Voor de toepassing van dit artikel wordt onder bevoegde overheid verstaan de overheid die in eerste aanleg bevoegd is, tenzij een hogere overheid een of meer van de lopende vergunningen heeft verleend of de vergunningsvoorwaarden ervan heeft gewijzigd. In dat geval is deze hogere overheid bevoegd.

§ 2. De in §1 bedoelde beslissing wordt getroffen op de volgende wijze :

1. de in §1 vermelde overheid vraagt het advies van de overeenkomstig artikel 58 met het toezicht gelaste ambtenaren alsmede, indien deze bevoegde overheid niet het College van Burgemeester en Schepenen is, van de burgemeester van de gemeente waarin de exploitatie gebeurt, over het voornemen de milieuvergunning volledig of gedeeltelijk te schorsen of op te heffen;

2. binnen een termijn van zestig kalenderdagen na verzending van de in sub 1° vermelde adviesaanvraag verlenen de in sub 1 bedoelde ambtenaren en in voorkomend geval, de burgemeester, het gevraagde advies, samen met een vooreensluitend verklaard afschrift van het (de) door hen proces(sen)-verbaal van vaststelling van de overtredingen; indien dit advies niet binnen de gestelde termijn is uitgebracht, worden de ambtenaren en, in voorkomend geval, de burgemeester geacht de voorgenomen maatregel tot schorsing of opheffing bij te treden; deze ambtenaren en, in voorkomend geval, de burgemeester kunnen op eigen initiatief aan de bevoegde overheid voorstellen doen om de vergunning

volledig of gedeeltelijk te schorsen of op te heffen; in dat geval dient het voorstel tot schorsing of opheffing gemotiveerd en vergezeld van een vooreensluitend verklaard afschrift van het (de) door hen opgestelde proces(sen)-verbaal van vaststelling van de overtredingen;

3. de in §1 vermelde overheid kan na de in het eerste lid van sub 2° bedoelde termijn of op basis van het in het tweede lid van sub 2° bedoelde voorstel een beslissing tot volledige of gedeeltelijke schorsing of opheffing van de vergunning op gemotiveerde wijze treffen;

4. de in sub 3° bedoelde beslissing wordt bekendgemaakt overeenkomstig, naargelang de inrichting, de bepalingen van artikel 45, § 4, 1°, c), artikel 35, 5° of artikel 36, 5°;

3.2.2. Overwegende dat uit de hierboven aangehaalde bepalingen op het eerste gezicht niet blijkt dat de gemeenteraad, het college van burgemeester en schepenen of derde-belanghebbenden, zoals omwonenden, een verzoek tot schorsing of opheffing van een milieuvergunning bij de daartoe bevoegde overheid, in casu de bestendige deputatie, kunnen indienen; dat wanneer zij dat toch doen, de bestendige deputatie prima facie een dergelijk verzoek als onontvankelijk dient af te wijzen; dat aldus na een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing -beslissing die de bestendige deputatie vermoedelijk als blijkt van tegemoetkoming aan de omwonenden heeft genomen- zij niet op ontvankelijke wijze kan ingaan op het verzoek tot opheffing; dat dienvolgens verzoeksters geen belang hebben bij het voorliggend schorsingsverzoek; dat de exceptie kan worden aangenomen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de c.v. ISVAG in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
vijfentwintig oktober tweeduizend en een, door :

Mevr. M.-R. BRACKE,
A. WIJNANTS,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.